

Bruksela, 15 lipca 2021 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0214(COD)

10871/21
ADD 1

ECOFIN 744
ENV 526
CLIMA 191
FISC 122
UD 192
IA 135

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	15 lipca 2021 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2021) 564 final
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIKI do ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO ₂ - Annexes 1 to 5

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 564 final.

Zał.: COM(2021) 564 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.7.2021 r.
COM(2021) 564 final

ANNEXES 1 to 5

ZAŁĄCZNIKI

do

ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiającego mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji
CO₂

{SEC(2021) 564 final} - {SWD(2021) 643 final} - {SWD(2021) 644 final} -
{SWD(2021) 647 final}

ZAŁĄCZNIK I
Wykaz towarów i gazów cieplarnianych

1. Do celów identyfikacji towarów niniejsze rozporządzenie stosuje się do towarów wymienionych w następujących sektorach, obecnie objętych wymienionymi poniżej kodami Nomenklatury scalonej („CN”) określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia gazy cieplarniane odnoszące się do towarów zaliczanych do sektorów wymienionych poniżej są wymienione poniżej w odniesieniu do poszczególnych rodzajów towarów.

Cement

Kod CN	Gaz cieplarniany
2523 10 00 – Klinkier cementowy	Dwutlenek węgla
2523 21 00 – Biały cement portlandzki, nawet sztucznie barwiony	Dwutlenek węgla
2523 29 00 – Pozostały cement portlandzki	Dwutlenek węgla
2523 90 00 – Pozostałe cementy hydrauliczne	Dwutlenek węgla

Energia elektryczna

Kod CN	Gaz cieplarniany
2716 00 00 – Energia elektryczna	Dwutlenek węgla

Nawozy

Kod CN	Gaz cieplarniany
2808 00 00 – Kwas azotowy; mieszaniny nitrujące	Dwutlenek węgla i podtlenek azotu
2814 – Amoniak, bezwodny lub w roztworze wodnym	Dwutlenek węgla
2834 21 00 – Azotany potasu	Dwutlenek węgla i podtlenek azotu
3102 – Nawozy mineralne lub chemiczne, azotowe	Dwutlenek węgla i podtlenek azotu

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

3105 – Nawozy mineralne lub chemiczne, zawierające dwa lub trzy z pierwiastków nawozowych: azot, fosfor i potas; pozostałe nawozy; towary niniejszego działu w tabletkach lub podobnych postaciach, lub w opakowaniach o masie brutto nieprzekraczającej 10 kg - z wyjątkiem: 3105 60 00 – Nawozy mineralne lub chemiczne, zawierające dwa pierwiastki nawozowe: fosfor i potas	Dwutlenek węgla i podtlenek azotu
--	--

Przemysł hutniczy

Kod CN	Gaz cieplarniany
72 – Żeliwo i stal z wyjątkiem: 7202 – Żelazostopy 7204 – Odpady i złom żeliwa i stali; wlewki do przetopienia z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7301 – Ścianka szczelna z żeliwa lub stali, nawet drażona, tłoczona lub wykonana z połączonych elementów; spawane, zgrzewane kątowniki, kształtowniki i profile, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7302 – Elementy konstrukcyjne torów kolejowych lub tramwajowych, z żeliwa lub stali: szyny, odbojnice i szyny zębate, iglice zwrotnicowe, krzyżownice, pręty zwrotnicowe i pozostałe elementy skrzyżowań, podkłady kolejowe, nakładki stykowe, siodełka szynowe, kliny siodełkowe, podkłady szynowe, łapki mocujące, płyty podstawowe, ciągnia i pozostałe elementy przeznaczone do łączenia lub mocowania szyn	Dwutlenek węgla
7303 00 – Rury, przewody rurowe i profile drażone, z żeliwa	Dwutlenek węgla
7304 – Rury, przewody rurowe i profile drażone, bez szwu, żelazne (inne niż żeliwne) lub ze stali.	Dwutlenek węgla
7305 – Pozostałe rury i przewody rurowe (na przykład spawane, zgrzewane, nitowane lub podobnie zamykane), o przekroju poprzecznym w kształcie koła, których zewnętrzna średnica przekracza 406,4 mm, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7306 – Pozostałe rury, przewody rurowe i profile drażone, z żeliwa lub stali (na przykład z otwartym szwem lub spawane, zgrzewane, nitowane lub podobnie zamykane)	Dwutlenek węgla
7307 – Łączniki rur lub przewodów rurowych (na przykład złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7308 – Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile,	Dwutlenek węgla

rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali	
7309 – Zbiorniki, cysterny, kadzie i podobne pojemniki na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), z żeliwa lub stali, o pojemności przekraczającej 300 l, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	Dwutlenek węgla
7310 – Cysterny, beczki, bębny, puszki, skrzynki i podobne pojemniki na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), z żeliwa lub stali, o pojemności nieprzekraczającej 300 litrów, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	Dwutlenek węgla
7311 – Pojemniki na sprężony lub skroplony gaz, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla

Aluminium

Kod CN	Gaz cieplarniany
7601 – Aluminium nieobrobione plastycznie	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7603 – Proszki i płatki aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7604 – Sztaby, pręty i kształtowniki, z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7605 – Drut aluminiowy	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7606 – Blachy grube, cienkie oraz taśma, o grubości przekraczającej 0,2 mm, z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7607 – Folia aluminiowa (nawet zadrukowana lub na podłożu z papieru, tektury, tworzyw sztucznych lub podobnych materiałów podłożowych), o grubości (z wyłączeniem dowolnego podłoża) nieprzekraczającej 0,2 mm	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7608 – Rury i przewody rurowe, z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7609 00 00 – Łączniki rur lub przewodów rurowych (na przykład złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory

ZAŁĄCZNIK II

Państwa i terytoria nieobjęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia

1. CZĘŚĆ A – PAŃSTWA I TERYTORIA NIEOBJĘTE ZAKRESEM STOSOWANIA NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do towarów pochodzących z następujących krajów:

- Islandia
- Liechtenstein
- Norwegia
- Szwajcaria

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do towarów pochodzących z następujących terytoriów:

- Büsingen.
- Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

2. CZĘŚĆ B – PAŃSTWA I TERYTORIA NIEOBJĘTE ZAKRESEM STOSOWANIA NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU ENERGII ELEKTRYCZNEJ NA OBSZAR CELNY UNII

[Obecnie pusta]

ZAŁĄCZNIK III
Metody obliczania emisji wbudowanych

3. DEFINICJE

Do celów niniejszego załącznika i załącznika IV stosuje się następujące definicje:

- a) „towary proste” oznaczają towary wytworzone w procesie produkcji wymagającym wyłącznie materiałów wsadowych i paliw o zerowej emisji wbudowanej;
- b) „towary złożone” oznaczają towary wymagające wsadu innych towarów prostych w procesie produkcji;
- c) „specyficzne emisje wbudowane” oznaczają emisje wbudowane z jednej tony towarów, wyrażone w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę towarów;
- d) „współczynnik emisji CO₂” oznacza średnią ważoną intensywności emisji CO₂ z wytwarzania energii elektrycznej z paliw kopalnych na danym obszarze geograficznym. Współczynnik emisji CO₂ to wynik podziału danych o emisji CO₂ sektora energetycznego przez produkcję energii elektrycznej brutto opartą na paliwach kopalnych. Jest wyrażony w tonach CO₂ na megawatogodzinę;
- e) „umowa zakupu energii elektrycznej” oznacza umowę, na podstawie której dana osoba zgadza się na zakup energii elektrycznej bezpośrednio od producenta energii elektrycznej;
- f) „operator systemu przesyłowego” oznacza operatora zdefiniowanego w art. 2 pkt 35 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 ⁽²⁾.

4. USTALENIE WIELKOŚCI RZECZYWISTYCH BEZPOŚREDNICH EMISJI WBUDOWANYCH W PRZYPADKU TOWARÓW PROSTYCH

W celu ustalenia wielkości specyficznych rzeczywistych emisji wbudowanych związanych z towarami prostymi produkowanymi w danej instalacji uwzględnia się wyłącznie emisje bezpośrednie. W tym celu stosuje się następujący wzór:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

gdzie SEE_g to specyficzne emisje wbudowane z towarów g, wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂ na tonę, AttrEm_g to przypisane emisje z towarów g, a AL_g to poziom działalności

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

związany z tymi towarami. Poziom działalności to ilość towarów wyprodukowanych w danym okresie sprawozdawczym w danej instalacji.

„Przypisane emisje” oznaczają część bezpośrednich emisji z instalacji w okresie sprawozdawczym, która jest spowodowana procesem produkcji, w wyniku którego powstają towary g, przy zastosowaniu granic systemu danego procesu określonych w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 7 ust. 6. Przypisane emisje oblicza się za pomocą następującego wzoru:

$$AttrEm_g = DirEm$$

gdzie $DirEm$ to bezpośrednie emisje wynikające z procesu produkcji, wyrażone w tonach ekwiwalentu CO_2 , w granicach systemu, o których mowa w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 7 ust. 6.

5. USTALENIE WIELKOŚCI RZECZYWISTYCH BEZPOŚREDNICH EMISJI WBUDOWANYCH W PRZYPADKU TOWARÓW ZŁOŻONYCH

W celu ustalenia wielkości specyficznych rzeczywistych emisji wbudowanych związanych z towarami złożonymi produkowanymi w danej instalacji uwzględnia się wyłącznie emisje bezpośrednie. W tym przypadku stosuje się następujący wzór:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

gdzie $AttrEm_g$ to przypisane emisje z towarów g, a AL_g to poziom działalności związany z tymi towarami, przy czym poziom działalności oznacza ilość towarów wyprodukowanych w okresie sprawozdawczym w danej instalacji, natomiast EE_{ImpMat} to emisje wbudowane z materiałów wsadowych (prekursorów) wykorzystanych w procesie produkcji. Uwzględnia się wyłącznie materiały wsadowe wymienione jako istotne dla granic systemu procesu produkcji, jak określono w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 7 ust. 6. Odpowiednie EE_{ImpMat} oblicza się w następujący sposób:

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

gdzie M_i to masa materiału wsadowego i wykorzystanego w procesie produkcji, a SEE_i to jego specyficzne emisje wbudowane w odniesieniu do materiału wsadowego. W przypadku SEE_i operator instalacji stosuje wartość emisji z instalacji, w której wyprodukowano materiał wsadowy, pod warunkiem że można odpowiednio zmierzyć dane dotyczące tej instalacji.

6. USTALENIE WARTOŚCI DOMYŚLNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7 UST. 2 I 3

Jeżeli rzeczywiste dane z monitorowania odnoszące się do emisji bezpośrednich zgodnie z pkt 2 i 3 nie mogą zostać odpowiednio zapewnione, stosuje się wartość domyślną.

Do celów ustalenia wartości domyślnych, przy określaniu wielkości emisji wbudowanych stosuje się wyłącznie wartości rzeczywiste. W przypadku braku rzeczywistych danych można stosować wartości z literatury. Komisja opublikuje wytyczne dotyczące podejścia przyjętego w celu dokonania korekty w odniesieniu do gazów odlotowych lub gazów cieplarnianych wykorzystanych jako materiał wsadowy w procesie przed zebraniem danych wymaganych do ustalenia odpowiednich wartości domyślnych w odniesieniu do poszczególnych rodzajów towarów wymienionych w załączniku I. Wartości domyślne ustala się w oparciu o najlepsze dostępne dane. Są one okresowo weryfikowane w drodze aktów wykonawczych na podstawie najbardziej aktualnych i wiarygodnych informacji, w tym na podstawie informacji dostarczonych przez państwo trzecie lub grupę państw trzecich.

6.1. Wartości domyślne, o których mowa w art. 7 ust. 2

Jeżeli upoważniony zgłaszający nie może odpowiednio ustalić rzeczywistych emisji, stosuje się wartości domyślne. Wartości te ustala się na poziomie średniej intensywności emisji dla każdego państwa wywozu i dla każdego z towarów wymienionych w załączniku I innych niż energia elektryczna, powiększonej o narzut, którego wysokość należy określić w aktach wykonawczych do niniejszego rozporządzenia. Jeżeli dla danego rodzaju towarów nie można zastosować wiarygodnych danych dotyczących państwa wywozu, wartości domyślne opierają się na średniej intensywności emisji z 10 % instalacji UE o najgorszych wynikach w odniesieniu do tego rodzaju towarów.

6.2. Wartości domyślne dla przywożonej energii elektrycznej, o których mowa w art. 7 ust. 3

Wartości domyślne dla przywożonej energii elektrycznej ustala się na podstawie konkretnych wartości domyślnych dla państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim lub, jeżeli wartości te nie są dostępne, na podstawie wartości domyślnych UE dla podobnej produkcji energii elektrycznej w UE zgodnie z pkt 4.2.2.

6.2.1. *Szczególne wartości domyślne dla państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim*

Szczególne wartości domyślne opierają się na najlepszych danych dostępnych Komisji, określających średni współczynnik emisji CO₂ wyrażony w tonach CO₂ na megawatogodzinę pochodzący ze źródeł ustalających ceny w danym państwie trzecim, grupie państw trzecich lub regionie w państwie trzecim.

W przypadku gdy szczególne wartości domyślne zostały ustalone dla państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim, a energia elektryczna jest przywożona z innego państwa trzeciego lub innego regionu do danego państwa trzeciego, innej grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim w celu jej powrotnego wywozu do Unii, nie można zastosować tej samej szczególnej wartości domyślnej.

6.2.2. *Alternatywne wartości domyślne*

Jeżeli nie ustalono szczególnej wartości domyślnej dla państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim, wartość domyślna dla energii elektrycznej odpowiada współczynnikowi emisji CO₂ w UE, wyrażonemu w tonach CO₂ na megawatogodzinę. Oznacza to średnią ważoną intensywności emisji CO₂ związanych z energią elektryczną wytwarzaną z paliw kopalnych w UE. Waga odzwierciedla strukturę produkcji paliw kopalnych w UE. Współczynnik emisji CO₂ to wynik podziału danych o

emisji CO₂ sektora energetycznego przez produkcję energii elektrycznej brutto opartą na paliwach kopalnych w megawatogodzinach.

W przypadku gdy upoważnieni zgłaszający towary pochodzące z państwa trzeciego lub grupy państw trzecich prowadzących znaczącą wymianę energii elektrycznej z UE są w stanie wykazać na podstawie wiarygodnych danych, że średni współczynnik emisji CO₂ pochodzący ze źródeł ustalających ceny w tym państwie trzecim lub tej grupie państw trzecich jest niższy niż w UE lub niższy niż szczególna wartość domyślna, dla tego państwa lub grupy państw ustanawia się alternatywną wartość domyślną opartą na tym średnim współczynniku emisji ekwiwalentu CO₂.

W przypadku gdy alternatywne wartości domyślne zostały ustalone dla państwa trzeciego lub regionu w państwie trzecim lub grupy państw trzecich lub regionów w państwach trzecich, a energia elektryczna jest przywożona z innego państwa trzeciego lub z innego regionu w państwie trzecim bądź innej grupy państw trzecich lub regionów w państwach trzecich do państwa trzeciego podlegającego alternatywnej wartości domyślnej, nie można stosować tej samej alternatywnej wartości domyślnej.

7. WARUNKI STOSOWANIA RZECZYWISTYCH EMISJI WBUDOWANYCH ZWIĄZANYCH Z ENERGIĄ ELEKTRYCZNĄ

Upoważniony zgłaszający może wymagać zastosowania rzeczywistych emisji wbudowanych zamiast wartości domyślnych do celów obliczeń, o których mowa w art. 7 ust. 3, jeżeli spełnione są wszystkie następujące kryteria:

- a) upoważniony zgłaszający zawarł umowę zakupu energii elektrycznej z producentem energii elektrycznej mającym siedzibę w państwie trzecim na ilość energii elektrycznej, która jest równoważna ilości, w odniesieniu do której wystąpiono o zastosowanie wartości szczególnej;
- b) instalacja wytwarzająca energię elektryczną jest bezpośrednio podłączona do systemu przesyłowego UE albo można wykazać, że w momencie wywozu nie doszło do fizycznego przeciążenia sieci w żadnym punkcie sieci między tą instalacją a systemem przesyłowym UE;
- c) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej, w odniesieniu do której wystąpiono o zastosowanie rzeczywistych emisji wbudowanych, została ściśle przypisana do przydzielonej przepustowości połączeń wzajemnych przez wszystkich odpowiedzialnych operatorów systemów przesyłowych w państwie pochodzenia, państwie przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, w każdym państwie trzecim tranzytu, a przypisana przepustowość i produkcja energii elektrycznej przez instalację, o której mowa w lit. b), odnoszą się do tego samego okresu, który nie może być dłuższy niż jedna godzina;
- d) spełnienie powyższych kryteriów zatwierdził akredytowany weryfikator. Weryfikator otrzymuje sprawozdania okresowe przygotowywane co najmniej co miesiąc, których celem jest wykazanie, w jaki sposób spełnione są powyższe kryteria.

8. DOSTOSOWANIE WARTOŚCI DOMYŚLNYCH W OPARCIU O CECHY DANEGO REGIONU

Wartości domyślne mogą być dostosowane do konkretnych obszarów, regionów państw, w których dominują szczególne cechy pod względem obiektywnych czynników, takich jak geografia, zasoby naturalne, warunki rynkowe, koszyk energetyczny lub produkcja przemysłowa. Jeżeli dane dostosowane do tych szczególnych cech lokalnych są dostępne i umożliwiają ustalenie bardziej ukierunkowanych wartości domyślnych, można je stosować zamiast wartości domyślnych opartych na danych dotyczących unijnych instalacji.

Jeżeli zgłaszający towary pochodzące z państwa trzeciego lub grupy państw trzecich mogą wykazać na podstawie wiarygodnych danych, że alternatywne dostosowanie wartości domyślnych dla danego regionu skutkuje uzyskaniem wartości niższych niż wartości domyślne ustalone przez Komisję, można zastosować te pierwsze wartości.

ZAŁĄCZNIK IV
Wymogi dotyczące prowadzenia księgowości w odniesieniu do danych
wykorzystywanych do obliczania emisji wbudowanych

9. MINIMALNY ZAKRES DANYCH, KTÓRE UPOWAŻNIONY ZGŁASZAJĄCY MA PRZECHOWYWAĆ W ODNIESIENIU DO TOWARÓW PRZYWOŻONYCH:

3. Dane identyfikujące upoważnionego zgłaszającego:

- a) imię i nazwisko/nazwa;
- b) niepowtarzalny numer identyfikacyjny nadany przez właściwy organ krajowy;

4. Dane dotyczące towarów przywożonych:

- a) rodzaj i ilość każdego rodzaju towarów;
- b) państwo pochodzenia;
- c) rzeczywiste emisje lub wartości domyślne.

10. MINIMALNY ZAKRES DANYCH, KTÓRE UPOWAŻNIONY ZGŁASZAJĄCY MA PRZECHOWYWAĆ W ODNIESIENIU DO EMISJI WBUDOWANYCH ZWIĄZANYCH Z TOWARAMI PRZYWOŻONYMI W OPARCIU O RZECZYWISTE EMISJE

W odniesieniu do każdego rodzaju towarów, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, muszą być przechowywane następujące dane dodatkowe:

- a) wskazanie instalacji, w której towary zostały wyprodukowane;
- b) dane kontaktowe operatora instalacji, w której towary zostały wyprodukowane;
- c) sprawozdanie na temat zweryfikowanych emisji obejmujące dane dotyczące emisji wbudowanych związanych z każdym rodzajem zgłoszonych towarów, jak określono w załączniku V;
- d) specyficzne emisje wbudowane związane z towarami.

ZAŁĄCZNIK V
Zasady weryfikacji i treść sprawozdania z weryfikacji

11. ZASADY WERYFIKACJI

Do weryfikacji, których przeprowadzenie jest wymagane na podstawie art. 8, stosuje się następujące zasady:

- a) weryfikatorzy przeprowadzają weryfikacje z zachowaniem zawodowego sceptycyzmu;
- b) sprawozdanie na temat wielkości emisji uznaje się za zweryfikowane i odpowiednie do zamierzonego celu jedynie wówczas, gdy weryfikator stwierdzi z wystarczającą pewnością, że sprawozdanie nie zawiera istotnych nieprawidłowości ani istotnych niezgodności w zakresie zasad dotyczących obliczeń określonych w załączniku III;
- c) wizyty weryfikatora w instalacjach są obowiązkowe, z wyjątkiem przypadków, gdy spełnione są szczególne kryteria odstąpienia od wizyty w instalacji;
- d) w celu ustalenia, czy nieprawidłowości lub niezgodności są istotne, weryfikator stosuje progi określone w aktach wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 8.

W przypadku parametrów, dla których nie określono takich progów, weryfikator stosuje ocenę ekspercką, aby stwierdzić, czy nieprawidłowości, indywidualnie lub w połączeniu z innymi nieprawidłowościami, uzasadnione ich wielkością i charakterem, należy uznać za istotne, tj. czy mogą one wpłynąć na wykorzystanie sprawozdania przez zamierzonych użytkowników, w szczególności właściwe organy krajowe.

12. TREŚĆ SPRAWOZDANIA Z WERYFIKACJI

Sprawozdanie z weryfikacji zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) wskazanie instalacji, w której towary zostały wyprodukowane;
- b) dane kontaktowe operatora instalacji, w której towary zostały wyprodukowane;
- c) wskazanie odpowiedniego okresu sprawozdawczego;
- d) imię i nazwisko oraz dane kontaktowe weryfikatora;
- e) numer identyfikacyjny akredytacji, nazwa jednostki akredytującej;
- f) datę wizyty w instalacji, w stosownych przypadkach, lub powody nieprzeprowadzenia wizyty w instalacji;
- g) ilości każdego rodzaju zgłoszonych towarów wyprodukowanych w okresie sprawozdawczym;
- h) wielkość bezpośrednich emisji z instalacji w okresie sprawozdawczym;

- i) opis, w jaki sposób emisje z instalacji są przypisywane do różnych rodzajów towarów;
- j) dane ilościowe na temat towarów, emisji i przepływów energii elektrycznej niezwiązanych z tymi towarami;
- k) w przypadku towarów złożonych:
 - (i) ilości wykorzystanych materiałów wsadowych (prekursorów);
 - (ii) specyficzne emisje wbudowane;
 - (iii) w przypadku zastosowania rzeczywistych emisji: wskazanie instalacji, w której wyprodukowano materiał wsadowy, oraz wielkość rzeczywistych emisji pochodzących z produkcji tego materiału;
- l) wnioski z weryfikacji;
- m) w stosownych przypadkach – informacje o stwierdzonych i nieskorygowanych istotnych nieprawidłowościach;
- n) w stosownych przypadkach – informacje o niezgodnościach z zasadami dotyczącymi obliczania określonymi w załączniku III.